

tribus vocaretur nominibus: *πελώνη*, *αρτεμις*, *εκάτη*. Et quoniam menses ad cursum Luna prisca metiebantur, *κατὰ νομιμίαν*, id est, nouilunio (qui primus dies mensis erat) in triuiis pro sacrificio, cœnam diuites Lunæ apparatus, in quem locum irruentes pauperes protinus illatos cibos deuorabant, quos Lunam comedisse dicebant. Porro quamuis scitum sit cœnam illam perparcam fuisse, cibi quæ non ita multi (nam Hecata cœnam vocant eam, quæ admodum est frugalis) tamen Chremylus

vult vt Penia intelligat eam lautam fuisse, vt quæ à diuitibus pararetur. Nam eo iure hanc cœnam Chremylus magni facit, quo iure Penia, coronam oleaginam depreffit, dum *κότινον* & *λήρους* appellauit. *Πεινήν*,] pro *πεινήν* Atticè, vt *ζήν* pro *ζῆν*. Iam verò *πεινήν* est pauperem esse, sumpto eo quod sequitur, pro eo quod præcedit: pauper enim qui est, sæpe esurit. *ἐχόντων*, *πλούτων* vel *χρήματα*, eos quibus res est, & facultates suppetunt.

Τοῖς ὃ πέντητας τῆς αὐθρόπων ἀπάξεν ὄρνι κατὰ δεινῶν.

Inopes verò & egenos prius auferre hanc, quàm penè feratur.

BISETVS. Ἡ Πενία ταῖς βοῆς, καὶ κακολογίας (ὁπερὸς ὅτι τὸ πλείστον συμβαίνει) μάλλον ἢ

ταῖς πείσει βεβαίων λόγων νεκρομύθη φεύγει ἀναγκάζεται.

Ἀλλὰ φθέρου καὶ μὴ χεῦζης
Ἐπιμηδὶ ὀποιῶν.

C Sed pereas, nec verbum misisses
Mibi cantillulum.

Οὐ γὰρ πείσεις, εἰ δὲ λῶ πείσης.
Πε. Ὡ πόλις Ἀργούς, κλύεθ', οἶα λέγεις;
Χρ. Παύσινα καλεῖ τὸν ξύσιτον.
Πε. Τί πάθω τλήμων;
Χρεμ. Ἐρρ' ἐς κόρακας θάψον ἀφ' ἡ-

Nam non vinctes, etsi vincas.
P.A. O meatu Argos, cape quæ memores.
C.H. Pausona voca commensalem.
P.A. Quid agam infelix?
C.H. Abi in malam rem, procul à me.
P.A. Quo misera ibo?

μῆρ.
Πε. Εἶμι ὃ ποι γῆς;
Χρ. Ἐς τὸν Κύφωνα, ἀλλ' ἐμέλλειν
Χρῶσ', ἀλλ' ἀνύειν.

D In Cyphonem: atque haud est cunctand-
dum,
Sed cursitandum.

Σχόλια. Ἀλλὰ φθέρου καὶ μὴ χεῦζης.] ἐκθεσις τῆς διπλῆς ἐκ κώλων ὁμοίων ἀναπαισικῶν καὶ ὡν τὸ πρῶτον διμετρον ἀκατέληκτον. τὸ δεύτερον μοιόμετρον ἀκατέληκτον. τὸ γ' ὁμοιον τῷ πρῶτῳ. τὸ δ, καὶ τὸ πέμπτον ὁμοια. τὸ ε' ὁμοιον τῷ δευτέρῳ. τὸ ἕβδον ὁμοιον τῷ α'. τὸ θ' ὁμοιον τῷ δευτέρῳ. τὸ ἔνατον ὁμοιον τῷ α'. τὸ δέκατον ὁμοιον τῷ δευτέρῳ. τὸ ἰα' ὁμοιον τῷ πρῶτῳ. τὸ β, ὁμοιον τῷ β. τὸ γ, τὸ δ, τὸ ε, τὸ ζ, τὸ η, τὸ θ, ὁμοια τῷ πρῶτῳ. ἦτοι διμετρα ἀκατέληκτα. τὸ κ' ὁμοιον τῷ β. ἀναπαισικὴ βᾶσις ἦτοι μοιόμετρον ὃ καὶ ὡρατέλειον ὀνομάζεται. τὸ καὶ καὶ τῆς πενίας κατὰ παρδέν διμετρον κατέληκτικὸν εἰς συλλαβῶν ἦτοι ἐσθιμιμερές. ὁμοιον τῷ Κρατίνου ἐν Ὀδυσεύσιν, σιγὰν νύ ἀπας ἔχε σιγὰν. καλεῖται δὲ καὶ παροιμιῶν ἐξ: τὸ πολλὰς παροιμίας τούτῳ πεποιθῶσαι τῷ μέτρῳ. ἄλλως. παροιμία ὅτι ἦν ἀκριβῶς εἰδῶτων τι. Καὶ πάντα λόγον ἔχοντα πύση. Ἡμῖν δ' ἰθάκη παρῆς ἔστι. Πλέομυ δ' αἰὲν Ὀδυσσεὶ θεῶν καλεῖται ὃ παροιμιῶν ὡς Ἡρακλείων φησὶ, ἔχον τὸ παροιμίας τινὰς ἐν τούτῳ τῷ μέτρῳ ἔδ. οὐκ ἐικότως δέ. εἰσὶ γὰρ παροιμίας ὅτι καὶ ἰαμβικαὶ καὶ οὐ τούτου μόνου τοῦ μέτρου. εἶτα δύο διπλῶν. ἢ καὶ ἐν ἀρχῇ τοῦ τελευταίου κώλου. ἢ δὲ κατὰ τὸ τέλος, ἀμφότεραι ἔξω νευκῆσαι.

Οὐδ' ἠὲ πείσης.] ἐν ὑπερβολῇ λέγει ὅτι καὶ πείσης οὐκ ἔχεις ἡμᾶς πειθομένους σοι, οὐδ' ἐάν πειθανῶς ἔχῃς χθῆς, πείσεις ἡμᾶς σωθῆσθαι σοι καὶ τὸν Πλούτων κατέλιπέν.

GERARDVS. Πείσεις.] Egregia hyperbole, qua significat rem nullo modo ipsi videri posse credibilem, aut probabilem. Non persuadebis vt relicto Pluto te sequamur: etiam si persuaseris, id est, omnia dixeris quæ ad persuadendum habet momenti vel plurimum. Ita dici solet: Non credam, etiam si ipse videro.

BISETVS. Ἀλλὰ φθέρου] ἀντὶ τοῦ, μετὰ φθορᾶς ἀπέρχου, ὡς καὶ ἔρρ' ἐς κόρακας καὶ ἔ, τότε νοσήσεις, νύ ὃ φθέρου.

Σχόλια. Ὡ πόλις Ἀργούς.] ταῦτα φασὶν ἐκ τῆ λέφου Εὐερίδου τραγουεῖται. μεταλήπται δὲ ὁ σίχος ἐκ Φοινικῶν Εὐερίδου Πολυεπίου λέγοντος. οὐδὲ γὰρ ἀκολούθως καλεῖται Ἀθῶνας οὐτῶ. ἔχῃ καλεῖται ὃ τοὺς Ἀργεῖους ὡς πέντητας. Παύσινα καλεῖ τὸν ξύσιτον.] σῶτροφον καὶ διατηπῶν. ὁ Παύσινα ὃ πέντητα καμωδεῖται ζωγράφος ὢν. Ἐς τὸν κύφωνα] κύφωνα ὀξύλινος δεσμός. ἐν ᾧ δεσμεύονται οἱ ἐν τῇ φρουρᾷ, ὃν καὶ κύφωνα ἀπασσωνίμως λέγουσι. τινὲς ὃ κύειον φασὶν ὄνομα τὸν Κύφωνα πῶχου τινος. οὐ δὲ κρημνὸν οὕτω καλούμενον. Ἀλλ' οὐ μέλλειν.] ἀλλ' οὐ καὶ σε φησὶ βραδύειν, ἀλλ' ἐπέτρεθαι εἰς ἄλεθρον. Ἀλλ' ἀνύειν.] ἀνύω τὸ τελεῶ. ἀνύω καὶ πῶ ὅδον ἦτοι ἀσπυδαίως βαδίξω.

GERARDVS. φθέρου,] abi in exitium, malè pereas. Id ipsum quod ἐς κόρακας, de quo supra, vulgò qui indignantur, solent eos in quos inuehuntur, ad satellitium Orci ablegare. μὴ cura ἔτι μηκέτι.

GERARDVS. Πόλις,] ὃ vrbs Argos: vrbeni pro ciuibus capit, fidem & opem Argiuorū implorat. Scilicet cū Athenis hæc facta sint, Argos autem in Peloponneso fuerit, (quæ ab Attico agro lōge distita est) cur potius Argiuos, quæ Athenienses inuocat? Argiuos pauperes, & Peniæ familiares te cte significat. καλύει Indiciuuum vel Impo-

Σχόλια. Κῶ μὴ χεῦζης.] μὴ φθέρῃ. κυρίως δὲ χεῦζεν ὅτι, τὸ τὸς μικροὺς χοίρους φωνῶν ἀπορίσθαι.